

Завладѣтеленъ, *adj.* conquérant.

Завлачамъ и -личамъ, *va.* emporter, entraîner, charrier; 1. enlever, détourner, divertir; 2. (*насилио*), ravir, 3. завлача (за море), *v.* *imp.* elle empiète; || (за смертьма), *fig.* elle décime.

Завлачане, *sn.* l'enlèvement *m.*, détournement, divertissement *m.*

Завлачалникъ, *sm.* un enleveur.

Завлечень, *adj.* diverti.

Заводене (на зѣрове), *sn.* *H. nat.* la con-gression; || (на елени), le rut; || начало — (у елени), *Vén.* la muse.

Завождамъ, *va.* conduire, mener, emmener.

Завой (виръ морски), *sm.* ras de marée, *m.*; 1. (на рѣка), le coude; 2. *Geogr.* le cap, promontoire *m.*, la baie; 3. *Mar.* la remole; 4. (*вода*), *Mar.* la vire-vire et vi-revaude; 5. излазиамъ отъ —, *vn.* *Mar.* décapet.

Завързакъ, *sm.* un pygmée; 1. *Bot.* pain, *adj.* 2. *fig.* un sarajou; 3. *fam.* un ragotin; 4. (*дрѣбенъ поѣткъ*), pop. un tâte-poule.

Завързанъ подпись (монограмма), *sm.* le monogramme.

Завързаны и Заплетены письма, *sn.* *pl. fam.* la pataresse.

Завързувамъ и -звамъ, *va.* lier, amarrer; 1. (*изново или Ѳко*), resserer; 2. (*съ клунъ*), aiguilleter; || *Mar.* saisir; 3. (*накъ*), ratacher; 4. -са, *vr.* s'associer à, rabattre et se —, *vr.*; 5. (*накъ*), se ratacher.

Завързане, *sn.* la ligature.

Завързка, *sf.* la chape.

Завъртевачъ, *sm.* *Anat.* muscle rotateur *m.*

Завъртене, *sn.* le tournant; 1. *Anat.* la rotation; 2. (*ланъ на долу*), *Anat.* la provation; 3. (*на думы*), *fig.* le détour.

Завъртиленъ, *adj.* tortueux.

Завъртилена (на долу) рѣчна мышца, *sf.* le pronateur. [toire *m.*]

Заврътно движене, *sn.* mouvement giratoire.

Заврътвамъ, *va.* retourner, ceindre; 1. (*глава*), tourner; 2. (*шил*), tordre; 3. -са, *vr.* se retourner; 4. (*на единъ края*), ри-rouetter; 5. (*около си*), faire la roue; || (*съ тояга*), faire le moulinet.

Завръщамса, *vr.* retourner, repartir.

Завръщане, *sn.* le retour; || (*зѣрове*), *Vén.* la rentrée; || *точка* —, *Géom.* point de rebroussement *m.* [-ment.]

Завчасенъ, *adj.* momentané, prompt; -сно,

Завчасъ, *adv.* tout à l'heure, tout de suite, bientôt, tantôt, aussitôt, sur-le champ, en un clin d'oeil, tout d'une tirade ou tire, de ce pas, tous de ce pas, d'abord, incessamment, incontinemment; 1. *conj.* dans le moment; 2. — като, aussitôt que; 3. — посль това, immédiatement après; 4. — слѣдъ, à la queue, en queue.

Завчасжкъ, *conj.* en moins de rien; 1. *interj.* crac; 2. *adv.* sur l'heure; 3. *fam.* en un tour de main.

Завчера, *adv.* avant-hier.

Завѣра, *sf.* l'insurrection *f.*

Завѣтъ, *adj.* testamentaire.

Завѣтъ (вѣтъ или новъ), *sm.* *Theol.* l'alliance *f.*; 1. (*съ Библія*), le testament; 2. кивотъ на —, l'arche d'alliance ou sainte; 3. оставлено съ — имане, le legs; 4. оставамъ съ —, *va.* léguer; 5. приписанъ въ —, codicillaire, *adj.*; 6. прибавяне на —, le codicille; 7. съучастникъ на —, *Jur.* un collégataire; 8. участникъ, ица въ —, *sc.* *Jur.* légataire; 9. безъ —, *adv.* *Jur.* intestat et ab intestat (*voyez* Приживіе).

Завѣтъ, *sm.* l'fabri *m.* [*Оставямъ*.]

Завѣщавамъ, *va.* fonder, laisser (*voyez* Завѣщене).

Завѣщене, *sn.* la fondation.

Завѣждамъ, *va.* naturaliser, peupler; || (рыба въ рѣка), empoissonner.

Завѣждане, *sn.* l'éducation; || (рыба въ рѣка), l'empoissonnement *m.*

Загамаливамса, *vr.* s'endormir.

Загарянъ хлѣбъ, *sm.* pain de gruau *m.*

Загиналъ, *adj.* naufragé.

Загинать, *adj.* le dévoyé; || *fam.* flambé.

Загинвамъ, *vn.* s'abîmer, se perdre, perir, se détruire, manquer; || (*съ всичкимъ си хора и имането*), perir corps et biens.

Загинване, *sn.* la perdition, la catastrophe.

Заглавенъ листъ, *sm.* le titre; || *Typ.* le frontispice; || (*гравированъ*), le titre-planche.

Заглавіе, *sn.* le titre, la rubrique; 1. *Jur.* l'intitulé *m.*; 2. турянь —, *va.* intituler; 3. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Заглавна щампа, *sf.* *Typ.* le frontispice.

Заглавевамъ, *va.* *fig.* plâtrer.

Заглавдамъ (ножове), *va.* repasser.

Загледвамса, *vr.* bayer aux corneilles.

Заглибевамса, *vr.* crotter. [стевамъ].

Заглобивамъ, *va.* emboiter (*voyez* Задър-.

Заглъхнатъ, *adj.* buissonneux; || (*за гора*), épais.

Заглъхнина (на гора), *sf.* le fond.

Загнѣздевамъ, *va.* enclâsser; || -са, *vr.* se nicher.

Загнѣздеване, *sn.* *fig.* l'enclâssure *f.*; || изваждамъ отъ — камыкъ, *va.* dessertir.

Заговедзини, *sm.* *pl.* le carême-prenant.

Загоневамъ (накъ зѣбръ), *va.* relancer.

Загорецъ (планински човѣкъ), *sm.* montagnard, ultramontain *m.*

Загорски, *adj.* ultramontain.

Заграда, *sf.* la barricade; || (*отъ насадены дрѣвие*), la palissade; || *права* —, *va.* barricader.

Заградена земя (въ друга), *sf.* l'enclave *f.*

Заградено място, *sn.* l'enclos *m.*

Заграждамъ, *va.* barricader, enceindre de,